

Sag anlagt den 16. maj 2018 — Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen**(Sag T-307/18)**

(2018/C 240/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (Huzhou City, Kina) (ved advokaterne K. Adamantopoulos og P. Billiet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/330 af 5. marts 2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionens vedtagelse af forordning 2018/330 udgør en materiel tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar i strid med artikel 3, stk. 2, artikel 16, stk. 1, artikel 19, stk. 2 og 4, artikel 20, stk. 2 og 4, og artikel 21, stk. 5 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union samt artikel 3, stk. 1, artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, artikel 6, stk. 1, nr. 2), artikel 6, stk. 2 og 4, artikel 6, stk. 5, nr. 1), og artikel 6, stk. 6 og 9, i WTO-antidumpingaftalen.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved vedtagelsen af forordning 2018/330 foretog åbenbart urigtige retlige og faktiske vurderinger, idet den benyttede et referenceland som metode til beregning af normalværdien for sagsøgeren i strid med artikel 1, stk. 2 og 3, artikel 2, stk. 1 og 7, og artikel 11, stk. 9, i forordning 2016/1036 samt artikel 2.2 og 6.10.1 i WTO-antidumpingaftalen. Kommissionen gav ikke en begrundelse for i forhold til sagsøgeren at anvende artikel 2, stk. 7, i forordning 2016/1036.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ved vedtagelsen af forordning 2018/330 foretog åbenbart urigtige retlige og faktiske vurderinger, idet den fastsatte en urigtig PCN-kode for den pågældende vare i strid med artikel 2, stk. 2, 5 og 6, artikel 6, stk. 7 og 8, og artikel 16, stk. 1, i forordning 2016/1036 samt artikel 2, stk. 2, nr. 1), artikel 2, stk. 2, nr. 2), og artikel 2, stk. 4 og 6, i WTO-antidumpingaftalen.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ved vedtagelsen af forordning 2018/330 foretog åbenbart urigtige retlige og faktiske vurderinger, idet den anvendte metode indebar en materiel fordrejning af sagsøgerens dumpingmargen i strid med artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 6, 10 og 11, artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 18, stk. 3, i forordning 2016/1036 samt artikel 2, stk. 2, artikel 2, stk. 2, nr. 2), artikel 2, stk. 4, artikel 2, stk. 4, nr. 2), artikel 2, stk. 6, artikel 3, stk. 6, og artikel 9, stk. 2, i WTO-antidumpingaftalen.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen ved vedtagelsen af forordning 2018/330 foretog åbenbart urigtige retlige og faktiske vurderinger, idet den fandt, at der var en skade og sandsynlighed for fornyet skade, og idet den ikke foretog en kontrol af årsagssammenhængen, hvilket er i strid med artikel 1, stk. 1, 2 og 3, artikel 2, stk. 9 og 12, artikel 3, stk. 2, 3, 6, 7 og 9, og artikel 11, stk. 1, i forordning 2016/1036 samt artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 4, nr. 2), artikel 3, stk. 1, 5 og 7, og artikel 9, stk. 3, i WTO-antidumpingaftalen.